

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De verbis Sacræ scripturæ quæ laborem suadent, & otium, vel pigritiam
dissuadent. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

est. Nauiga, ne moriaris, distulit? Cui dictum est, Labora, ne moriaris, & piger fuit? Leuia iubet Deus: vt in æternum viuamus, & obedire negligimus. Ad idem potest adduci quod legitur in Viris patrū de quodā sancto patre, qui quum vidisset ornatum cuiusdā mulieris, fletus inquit, Ignosce mihi omnipotēs Deus, quia vnus diei meretricis huius ornatus, superauit totius vitæ meæ industria ornamenta Et abbas Pambo videns mulierem in Alexandria ad quam descēderat de eremō, fleuit. Et interrogātibus causam sui fletus, ait: Duæ res me mouerunt. Vna de illius perditione: alia quia non habeo tale studium placēdi Deo, quale studiū habet ista vt hominibus placeat. ¶ Ad detestationē etiā acediæ possunt valere exēpla bonorū virorum. Et de multis pauca ponemus. Ait Dauid, Pauper sum ego, & in laboribus à iuuentute mea. Et de sapiente muliere legitur in fine Prou. q̄ panē otiosa non comedit. Et Apostolus dicit de se: Plus omnibus laboraui. De Christo legitur Io. 4. q̄ ipse fatigatus ex itinere, sedit super fontē. Et in multis aliis locis in Euāgeliis legitur de labore ipsius Vnde Ber. Quādiu vixeto, memor eto laborum quos Christus sustinuit prædicando, fatigationū in discursu, tentationum in ieiunando, vigiliarum in orando, lacrymarum in cōpatiēdo. Recordabor etiam dolorum, conuictiorum, sputorum, colaphorum, subsannationum, exprobrationum, clauorum, horūque similia. Alioquin requiretur à me sanguis iustus qui effusus est super terram. Legitur etiā, q̄ beatus Aclenius primo Palatinus, postea eremita maximus, quærentibus à se in quo cōsideret. Respōdit, In hoc, q̄ homines fugi, aliquādiu tacui, fleui. Potissimē in hoc gaudeo, q̄ manibus laboraui. Et quādā vidua moriens recusabat sepeliri in camisia sibi data, dicēs: Sepeliar in camisia elaborata propriis manibus, & non alienis. Et de beata Virgine legitur Luc. 1 q̄ abiit in mōtana cum festinatione. Legitur etiam Gene. 18. Festinauit Abraham in tabernaculum ad Saram, dixitq; ei, Accelera, tria fara simila cōmiscē, & fac subcineritios panes. Ipse verō ad armentum euenit, & tulit inde vitulum tenerrimum & optimum, deditq; puero, qui festinauit, &c. De quo verbo loquens Origen. ait: Senex currit, Sara accelerat, puer festinat, nullus piger inuenitur in domo sapientis.

De verbis Sacre scriptura quæ laborem suadent, & otium, vel pigritiam dissuadent.

CAP. II.

AD detestationem etiam acediæ possunt valere illa verba Sacre scriptura quæ suadent laborem vel dissuadent

Q 9 3

otium vel pigritiam. vnde Eccl. vlti. Verba sapientum quasi stimuli, & quasi clauis in altum defixi. Stimulus valet contra tarditatem iumentorum: sic verba sapientum contra pigritiam hominum. Et notandum quod homo laborat quasi contrariis vitiis. Est enim lentus ad bonum, & princeps ad malum. Sed verba sapientum sunt velut stimuli, quando excitant hominem ad bonum. Et sunt velut clauis in altum defixi: dum retinet hominem ne se precipitet in malis. De multis vero verbis quibus suadet nobis labor & dissuadet nobis pigritia, pauca ponemus. Ait Hieronymus super illud Ezechie. 16. Hæc fuit iniquitas Sodomæ fororis tuæ. Superbia, saturitas panis & abundantia, & otium ipsius & filiarum eius. Semper, inquit, est aliquid agendum, ne ager nostri pectoris manu cessante malarum cogitationum sentibus occupetur. Eccle. 7. Non oderis laboriosa opera, & iustificationem à Deo creatam. Rusticationem Deus creauit, quando Adæ dixit Genes. 3. In sudore vultus tui vesceris pane tuo, vel quum posuit hominem in paradiso voluptatis vt operaretur, vt legitur Genes. 2. & Ecclesiast. 14. Non defrauderis à die bono, & pericula dici boni non te prætereant. Et ibidem: Ante obitum tuum operare iustitiam, quia non erit apud inferos inuenire cibum. Hoc manifestum est in diuite epulone, qui apud inferos guttam aquæ non potuit inuenire, quam digito Lazari qui leprosus fuerat petiit. Tunc non erat ipse ita indignantis natura, sicut in seculo isto fuerat. Adhuc non impetrauit ille guttam illam aquæ, & tamen plusquam mille anni transierunt ante quoniam petiit. Item Ecclesiast. 9. Quodcunque potest facite manus tuæ, instanter operare: quia nec opus, nec ratio, nec scientia, nec sapientia apud inferos est, quò tu speras. Apud inferos non est opus, sed merces operis. Nec ratio quia nihil profunt ibi artis argutiæ. Nec sapientia, nec scientia sunt ibi ad excusationem vel defensionem, sed potius ad accusationem. Seruus enim sciens voluntatem domini sui & non faciens, vapulabit plagis multis. Item Ecclesia. 11. Mane semina semen tuum, & vespere non cesseret manus tua. Et Apostolus 2. ad Timot. 4. In omnibus labora, opus fac Euangelistæ. Item 2. Thessalo. 3. Si quis non vult operari, nõ manducet. Ideo dedit dominus diuersa membra homini, vt ex omnibus ei seruiret, vnde quandoque debet homo seruire Deo ore, cantando: quandoque manu, scribendo, & sic de cæteris membris. Item ad Galatas 6. Bonum facientes, non deficiamus: tempore enim suo metemus non deficientes. Ergo dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes. Et Ecclesiast. 6.

Ne

Ne acedieris in vinculis eius. & loquitur de sapientia. Vincula sapientia sunt diuina praecepta quibus ligatus est homo, qui ex morfu pomi prohibiti quasi venenati incidit in spirituale insaniam. Cuius insaniam sunt haec signa, quod mente quasi aliena loquitur, fatua cogitando, quod gaudet inde vnde stendum esset. vnde Prouer. 20. Stulticia est gaudium stulto. Et Aug. dicit super Io. Risum talium, risum esse phreneticorum. Signum etiam huius insaniam est hoc, quod homines exquirunt pericula quibus se perimant. Vnde Prou. 27. Cor iniqui exquirat mala. Sicut occultos laqueos vsuræ vel simoniam quibus se perimat. Item in Psalm. Labores manuum tuarum quia manducabis &c.

Quantum peccatum acedia Deo displiceat. CAP. III.

Tertio potest valere ad detestationem acediae, si ostendatur quantum hoc peccatum Deo displicet, diabolo placet, & hominibus nocet. Quantum Deo displiceat, potest ostendi primo ex illo verbo Apoc. 3. Vcinam frigidus esses aut calidus: sed quia tepidus es, & nec frigidus nec calidus, incipiam te euomere ex ore meo. Calidus est, qui seruens est ad bonum. Frigidus est, qui simpliciter desistit à bono. Tepidus verò est, qui medio modo se habet. Et dixit gl. interl. quod maior spes est de frigidis quam de tepidis. Cuius rei haec est causa, quod tepidi quandam fiduciam & securitatem accipiunt de hoc, quod aliquid boni agunt, & ideo se non corrigunt. Tepidus verò de ore Dei euomitur, qui praedicatorum in quibus Deus loquitur, de consortio sanctorum remouet per excommunicationem: vel tunc tepidus euomitur, quando in deteriora praecipitatur, vel quando impoenitens moritur. De hac tepiditate dicit Hieronymus: Tepiditas sola est, quae solet Deo vomitum prouocare. ¶ Quod autem acedia multum Deo displiceat, potest iterum ostendi per hoc, quod legitur Luc. 15. vbi sic habetur: Dico vobis, quod maius gaudium erit in caelo super vno peccatore poenitentiam agente, quam super nonagintanouem iustis qui non indigent poenitentia. quod exponit Gregorius, de iustis illis qui desidiose se habent, & de peccatore feruente ad poenitentiam, vnde dominus feruentem peccatorem nonagintanouem iustis acediosis praeponebat. Sicut dux in praelio plus eum militem diligit, qui post fugam reuersus hostem fortiter premit, quam eum qui nunquam fugit, nec vnquam fortiter egit. Plus amatur ager qui post spinas & tribulos fructus vberes reddit, quam ille qui spinas & tribulos nunquam tulit, & semper sterilis exitit. Ad idem ostendum induci potest, quod legitur Lucæ 13. de ficulnea fru-

Qq *